

דרשה ראשונה

שמותיו - הנעלה והגבוהה ביותר - המעידים על חסד ועושר, ממלאים את לב המשרת בצורך באדון שלו, ופונים

אליו בכל הזמנים והמצבים, וטיהור הנפש הזה שאמונה בשמות. ותכונות מובילות ל לכן זה נדרש וראוי לשבח השבח לאלוהים. אנו מהללים אותו, מבקשים את עזרתו, מבקשים את סליחתו וחוזרים בתשובה אליו, ואנו מבקשים מקלט באלוהים מפני הרעות של עצמו

ומרוע מעשינו. מי שאלוהים מנחה, אין מטעה אותו, והוא שמטעה לא מנחה אותו, ואני מעיד כי אין אל אלא אלוהים לבדו ללא שותף, ואני מעיד כי מוחמד הוא עבדו ושליחו, או! אתם המאמינים, פחד מאללה, הוא צריך לפחד ולא למות אלא אם כן אתה מוסלם

העם, ירא את אדונך, אשר ברא אותך מבריאת אחד מהם בעלה והעביר אותם גברים ונשים רבים, ופחד מאלוהים, אשר שואל על ידי קרבת אלוהים היית צופהנשים: הו המאמינים, פוחדים מאללה ואומרים קול * מתאימים למעשיכם וסולחים לכם על חטאיכם וצייתו לאללה ושליחו זכה בניצחון גדול, או

מאמינים משותפים: איחודו של אלוהים אדירים הוא המטרה שלשמה ברא אלוהים את הבריאה, והוא שלח את שליחו - שיהיו עליהם תפילות ה' - ללמד אנשים כיצד לאחד את אדונם ולקרוא אותם אליו, ובשבילם אלוהים שלח את ספריו השמימיים ואת כל ענפי השריעה האחרים; זה עוקב אחר המונותאיזם, ואינו מקובל למעט אלה שהם מונותאיסטים, כנים בעבודתם ולעבודם לאדונם בלבד, ללא שותף

:המונותאיזם הזה שאלוהים אינו מקבל ממך אלא אם כן אתה בא איתו, ולמען זה נבראת, הוא משלושה סוגים

מונותאיזם של אדנות הוא שאתה מאמין שאלוהים - תהילה לו - הוא לבדו ביצירה, שליטה וניהול; הוא לבדו הוא בורא הכל, והוא זה שמנהל את ענייני היקום. שום דבר לא יוצא משליטתו. כל דבר ביקום זה עומד לרשותו בלבד, והוא לבדו מלך הכל

גם כן; מונותאיזם של אלוהות, וזה לייחד אותו לבדו בפולחן, ולא להיפטר ממישהו אחר, כלומר: מעשה עבודת, שכן הוא לבדו ראוי לפולחן, וכל מי שסוגדים מלבדו בטל

בין סוגי המונותאיזם גם כן; אחדות האל עם שמותיו ותכונותיו; כאחת מאמונו, כאנשי סוננה וקבוצה, בנוגע לשמותיו ותכונותיו של אלוהים: שאנו מגדירים את אדוננו בתכונותיו שהוזכרו בספר אדוננו - האדיר ובסוננה של נביא מוחמד שלנו - שיהיה עליו תפילת ושלו של אלוהים - ונתאר את אלוהינו ואת אדוננו עם מה שתיאר את עצמו בספרו, ואת מה שתיאר עם שליחו

יהי רצון שתפילת האל ושלו עליו ועל שלו משפחה - מבלי לסטות את המילים ממקומותיהם, ולא לסטות משמותיו ותכונותיו; במקום זאת, אנו מאשרים את כל מה שהוכח לאלוהים כל יכול ללא ייצוג, או הסתגלות, או שיבוש או עיוות, והבסיס שלנו בכל אלה הוא אמירת האל, אדוננו, הקדוש ברוך הוא

והוא אמרולאלוהים שייכים השמות היפים ביותר, אז קראו לו על ידם, והשאירו את אלה הסוטים משמותיו. אני מכיר את אלוהים - ברוך ומעלה הוא - ממנו, אמר הקב"האמור: עשה אתה יודע יותר או אלוהים

ויאמר הקב"ה אז אל תעשה דוגמאות לאלוהים כי אלוהים יודע, ואתה לא יודעאנ-נהלומה שאומר מתוך תשוקה

הו מאמינים: לאמונה בשמותיו ובתכונותיו של אלוהים והכרתם ישנה חשיבות רבה, בנוסף להיותה הכרחית: ליושרה של אחדותו של המשרת. חשיבותה ומקומה בדת האסלאמית עולה גם מכמה דברים, כולל

ידיעת אלוהים הקב"ה מכיוון שאין דרך להשלים את הידע שלנו על בוראנו אלא על ידי כך, ועל ידי הכרת ההשפעות של אותם שמות ותכונות הנעלה, הגבוה ביותר - ובכך מחזק את הוודאות שלנו באלוהים הכל יכול, ואת האמונה שלנו אותו עולה בעובי ובחוזק.

כולל - גם -; ידיעת השמות והתכונות והאמונה בהם מביאות לטיהור נפשות והקמתן על דרך אדונם, האדיר והנשגב, כי מי שידע שיש לו

אדון רחום משתדל להשיג את רחמיו, וגם שואף להיות מאופיין בכך, ולכן הוא רחום עם בריאת האל הכל יכול, ומי שידע שאלוהים חמור בעונשו, הוא שואף להימנע ממה שזה מכעיס אותו ומצווה עליו את עונשו של אדוניו, וזה המקרה עם שאר שמות האל ותכונותיו.

שמות אלוהים עליונים ממלאים את לבם של המדיטציה ובטוחים בהם ביראת כבוד והדרת אלוהים, ושמות האל הכל יכול המציינים צדק, יופי, רחמים, נדיבות ונדיבות ממלאים את הלב בכמיהה אותו, רצון למה שיש לו, ואהבה אליו, והלב שוצף שבחים והודיה לאלו המאופיינים באותן תכונות, תהילה לו ושמותיו התפקיד הוא חוכמה, גאווה, יכולת וידע כי ממלא את הלב ביראת כבוד, כניעה וטינה מול ידי הקב"ה.

שמות האל הכל יכול המציינים ניסיון, ידע, מודעות, עדות ומעקב ממלאים את הלב בפחד ויראת כבוד לאדונו האדיר והמלכותי - בכל תנועותיו ודממתו, בסתר ובציבור; זה גם גורם לאדם להתבונן במחשבותיו ולשמור עליהם מלהיסחף במחשבות רעות ובצוואות מושחתות.

ושמותיו - הנעלה והגבוהה ביותר - המעידים על חסד ועושר, ממלאים את לבו של המשרת בחסר אדוניו, ומאזינים לו, העליון, בכל עת ומצבים, וטיהור הנפש הזה. לאיזו אמונה שמות ותכונות מובילה אלוהים שיבח את בעליהם באומרו: (מי שמטהר אותם ה נדרש ושבח, והכוונה לטיהור זה היא לטהר את הנפש במעשים טובים ולהשאיר מעשים רעים, ולהרהר בשמות והתכונות ולהאמין בהם מוביל לכך

אחי הדת: מה שמראה את החשיבות של ידיעת השמות והתכונות הוא שהידע עליהם הוא למדע והמכובד שבהם בכלל, מכיוון שכבודו של כל ידע נמדד בכבודם של הידועים, הידוע כאן הוא אלוהים - תהילה לו - ושמותיו ו

באשר לאיחוד שמות ותכונות, זהו המכובד והחשוב ביותר מכל המדעים. מכיוון שכבוד הידע כפוף לכבוד הידוע שלו, בשל אמון העצמי בראיות קיומו והוכחותיו וחומרת הצורך להכיר אותו, ואין ספק שמונח ידוע וגדול ביותר הוא שאין אלוהים מלבד הוא, ריבוננו של עולם. כל שאר המדעים כיחס הידוע לשאר המידע, who אלוהים

אמר בספרו: אלוהים אשר ברא שבעה שמים ואת הארץ כמוהו יורד בקרבם לדעת שאלוהים על כל הדברים ואלוהים שם לב לכל דבר.

שהוא ברא את השמים ואת האדמה ושלח את הפקודה ביניהם כדי שעבדיו יידעו שהוא יודע הכל, he הוא אמר ומעל הכל דברים חזקים. ידע זה הוא המטרה הרצויה של הבריאה, כי אנחנו נבראנו לאחד את השמות והתכונות ולאחד את האלוהות, בדיוק כמו שנוצרנו כדי לאחד אלוהות, אם מישהו אומר: ידענו שאנחנו נבראנו לאיחוד האלוהות ואני לא יצרתי את הג'ין ואת האנושות אלא שהם צריכים לעבוד.

את אחדות האלוקות ואת השמות והתכונות אנחנו אומרים: כן, ואז הוא אז האם מטרת הבריאה היא גם לדעת אמר, מה הראיות? אמרנו: אלוהים אשר ברא שבעה שמים וארץ כמותו יורד בקרבם לדעת שאלוהים על כל הדברים ואלוהים שם לב לכל דבר אז הוא ברא את השמים ואת האדמה למען שלושת סוגי המונותאיזם

בשמותיו, תכונותיו, פעולותיו ומשפטיו, כמו שצריך לעבוד אותו לפיהם ולפי דרישותיהם, by יש להכיר את האדון כשם שעבודתו נדרשת ונחשקת למענה, כך גם הידיעה עליו והידיעה אותו נדרש ורצוי.

אלוהים רוצה שנדע את שמותיו ותכונותיו, שנדע את מעשיו ופסיקותו, ונעבוד אותו על פיהם ודרישותיהם.

איחוד השמות והתכונות הוא מקורם של מדעי הדת, כמו שידע של שמות האל, תכונותיו ומעשיו הוא הגדול, האציל והגדול מכל המדעים. מלבדו אני בור, אלוהים אדירים אמר: ואל תעשה להיות כמו אלה ששכחו את אלוהים, ולכן הוא גרם להם לשכוח את עצמם. אלה הם העבריינים

מי ששוכח את אדונו, הוא שוכח את עצמו ואת עצמו, כך שהוא לא יודע את האמת שלו או את האינטרסים שלו. מכיוון שסטה מהטבע שעליו הוא נברא, וכאשר שכח אדונו, הוא שכח את עצמו, בתור אבן אל-קיים, אלוהים [אדירים ירחם עליו, שהוזכר אל תשמע לו שליבו הזנחנו את זכרנו והוא הלך בעקבות רצונותיו, ורומן שלו הי

אז הוא הזניח את זיכרונו של אדונו, ולכן עניין ליבו נזנח לו, ואין שום צדק או שלמות עבורו אלא על ידי חזרה לאלוהים והכרתו.

זהו סיכום העולם כולו, והסיכום של מה עלינו לעשות בעולם כולו עד למותנו: הכרת אלוהים ועבודה למען אלוהים, כך שהאבות הקדמונים שילבו הסכמה מדעית עם עבודת אהבה, ואז אמונתם היא מתוך ידע, ו עבודתם ואהבתם נובעים מהידע, ולכן הם היו בטוחים מפיתוי המדבר והמיסטיקנים

באשר לקלמים, רוב דבריהם הם אישור, שלילה, קיום ואי קיום, וסוגיות הניתנות לאימות. מטרתן היא אמונה, ידע וחדשות בלבד.

הסופים בעיקר מחפשים ומכוונים, והתרגול שלהם הוא באהבה, שנאה, רצון, שנאה ותנועות מעשיות. אלה הם מנקודת מבט של מטרות, אבל האמצעים שלהם בכך הם סטייה גדולה. אותם קלמיסטים וסופים סוטים הפכו להיות מבחינתם שני השחיתויות הגדולות. אחת מהן היא: לומר בלי ידע והם הדוברים, ופועלים ללא ידע והם הסופים, וכך הוא הואשם בכך שדיבר בידע ונהג בידע.

באשר לסלאף, הם השיגו את שני הדברים מתוך האמרה הניתנת לאימות על סמך ידיעת שמותיו ותכונותיו של האל, המאומצות בספר ובסוננה, והפעולה ההתנדבותית המחפשת את פני אלוהים על ידי ביצוע הפקודות והאיסורים על פי מה הוא חוקק. מצד שני, הם ממש מוסלמים

הסלאף וחסידיו הסלאף עשו מונותאיזם בשמות ותכונות אחד משני העמודים שעליהם התבססה גישתם על הספר ועל הסונה.

החשיבות של ידיעת שמותיו ותכונותיו של אלוהים

ידע של השמות והתכונות של אלוהים פותח את משרתו הדלת של ידע של, לאהוב משהו הוא ענף של מרגיש את זה, אז אני יודע הבריאה של אלוהים היא אחד עם האהבה הכי בשבילו, וכל מי שמכיר אהבות אלוהים אותו, ואין שום דרך להשיג את הידע הזה אלא דרך ידיעת שמות ותכונות, איך תדע את אלוהים אלא בשמותיו? והמתכונים שלו! ורגליו של המשרת אינן חולות אלא על

ידי היכרות עם שמותיו ותכונותיו המוזכרות בספר ובסונה, כי ידיעת שמותיו ותכונותיו של אלוהים פותחת פתח לא הודיע לנו העולם הזה, והוא אמר עליו השלום והברכה: אז דעו שאף אחד מכם לא יראה not לידע רב, ואלוהים עד שהוא ימות [מוספר על מסופר על את אדונו

ידי מוסלמי, אז אם נראה אותו: איך נזהה אותו כשלא נראה אותו אין שום דרך מלבד ידיעת השמות והתכונות, ואין דרך להכיר את השמות והתכונות אלא מהתגלות, וקיבלתם ידע מועט

הידע האנושי מוגבל, ולא ניתן להגיע לידיעת שמותיו ותכונותיו של אלוהים בפירוט ללא מקור, ומקור זה הוא הספר והסונה, וחוכמתו, העליונה, דרשה שישלח אלינו מכרים. שיודיע לנו אותו, והוא שלח אלינו מזמינים שקראו אלינו אליו, אז אלה הם השליחים, ברכתם ושלום אלוהים עליהם. ואת מקור ההזמנה שלהם ניתן לזהות

א. את הדרשה הכין מג'יד בן סולימאן אל-ראסי, בתשיעי לחודש ג'ומאדה אל-אחיראה 1442, בעיר ג'ובייל, בשנת

ממלכת ערב הסעודית, ווטסאפ: 00966505906761

מתרגם דרשות עבדול רחמן

fatmtaslam11@gmail.com, כתובת המייל שלך